

РЕШЕНИЕ

№ 4628

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5267** по описа за **2023** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. С. Т. от [населено място] срещу Решение № 2101/04.05.2023 година, постановено по н.а.х.д.№3699/2023 година по описа на СРС,105 състав потвърждаващо Наказателно постановление №22-4332-001795/24.02.2022 година, издадено от Началник група в СДВР-ОПП, с което последният на основание чл.174,ал.3 от ЗДвП наложил на В. С. Т. от [населено място] административни наказания”Глоба”в размер на 2000 лева и постановил лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца .

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като СРС неправилно е приложил материалния закон и не е отговорил на доводите в писмените бележки за извършено нарушение на Наредба № 1 за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/ или употребата на наркотични вещества от проверяващите органи и техният произвол. Иска се отмяна на решението и на наказателното постановление. Претендират се и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, касаторът-В. С. Т., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по касация- Началник група в СДВР- ОПП, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор В. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото доказателства,се споделя от настоящата инстанция.

От събраните доказателства е установено, че на 10.02.2022 година около 19,05 часа в [населено място] на [улица], №10 с посока на движение от [улица], към [улица]В. С. Т. управлявал лек автомобил -марка А. , модел А4 ,, с рег. № СВ-7272 НМ, собственост на С. И. Т. и бил спрян за проверка от патрул на 01 РУ при СДВР, като е извикан и екип от служители на ОПП, а водачът е тестван за употреба на алкохол с техническо средство“ Алкотест дрегер“, който отчел отрицателен резултат за употреба на алкохол. На водача е предложено да бъде тестван за употреба на наркотични вещества с техническо средство „Д. тест 5000“, но последният отказал, и на касатора е издаден Талон за медицинско изследване № 077799, връчен му на 10.02.2022 година в 21,00 часа да се яви във ВМА, като последният отишъл в 21,40 часа във ВМА но отказал да му бъде взета кръвна проба. Въз основа на констатираното срещу касатора е издаден АУАН за извършено от него нарушение на нормата на чл.174,ал.3 от ЗДВП, а въз основа на него е издадено Наказателно постановление на дата 24.02.2022 година, с което са наложени административни наказания- глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Легално определение на водач на пътно превозно средство е дадено в разпоредбата на парграф 6,т.25 от ДР на ЗДВП, според която "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци,което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата.

От анализа на тези правни норми е видно, че санкцията по чл.174,ал.3 не е променена и не е налице по-благоприятен закон,който да доведе до отмяна на наказателното постановление.Нещо повече дори-в нормата на чл.174,ал.3 от ЗДВП са визирани няколко отделни хипотези на извършване на нарушение и е достатъчно да бъде ангажирана административно- наказателната отговорност на нарушителя и дори когато е извършил само едно от визираните в нормата нарушение Наред с това, в нормата е посочено, че се наказва водач, който откаже да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване, като двете са в условията на алтернативност и законодателят е използвал съюза „или“, а не в кумулация и е достатъчно извършването само на едно нарушение/ в конкретната хипотеза- касаторът е санкциониран за отказ да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и е отказал да му бъде извършено медицинско изследване/.

Правилен е изводът на СРС, че от събраните доказателства е безспорно установено на първо място, че касаторът Т. е отказал да бъде изпробван с техническо средство за установяване съдържанието на наркотични вещества и след издаване на Талон за медицинско изследване след отиване във ВМА отново отказал да даде биологична проба, която да установи съдържанието на наркотични вещества или техни аналози.

В настоящия случай от събраните в хода на административно-наказателното производство е установен не само отказът да бъде изпробван с техническо средство „Д. тест 5000“ за установяване съдържанието на наркотично вещества, но и отказ да бъде извършено медицинско изследване. Ако наистина касаторът не бе извършил нарушението на чл.174,ал.3 от ЗДВП, както твърди процесуалният му представител, то най-малко по делото щяха да бъдат налице доказателства за установеното при проверката с техническо средство- хипотеза, която безспорно не е налице или от медицинското изследване. Неоснователен е доводът на касатора и на неговия процесуален представител, че в решението липсват мотиви и най- вече дали са нарушени разпоредбите на Наредба № 1 и дали е налице произвол, защото на първо място едва в писмените бележки процесуалният представител на касатора е навел доводи за нарушение на нормите на Наредба № 1, а на второ място, твърденията за нарушенията на Наредбата са свързани със задържането на лицето и за осъществен полицейски произвол, като СРС е отговорил на този довод, че твърденията за извършен полицейски произвол не могат да бъдат предмет на разглеждане в производството пред него, тъй като са извън нарушението. На следващо място, от мотивите на съдебното решение е ясно и недвусмислено, че СРС е изложил конкретни мотиви относно това дали Т. е осъществил състава на нарушението, визирано в нормата на чл.174,ал.3 от ЗДВП- и най- вече, че е налице отказ да бъде изпробван с техническо средство за употреба на наркотични вещества или техни аналози и е налице и отказ за медицинско изследване. Вярно е, че в издадения Талон за медицинско изследване липсва краен срок, до който касаторът е следвало да се яви във ВМА/ което е установено от СРС, но това само по себе си не може да бъде основание за липса на извършено нарушение от страна на касатора, защото касаторът се е явил на дата 10.02.2022 година във ВМА за медицинско изследване в 21,40 часа/ Талонът му е връчен в 21,00 часа/ но е отказал да му бъде взета кръвна проба. В НАРЕДБА № 1 ОТ 19 Ю. 2017 Г. ЗА РЕДА ЗА УСТАНОВЯВАНЕ КОНЦЕНТРАЦИЯТА НА АЛКОХОЛ В КРЪВТА И/ИЛИ УПОТРЕБАТА НА НАРКОТИЧНИ ВЕЩЕСТВА ИЛИ ТЕХНИ АНАЛОЗИ, в чл.1,ал.3 е посочено, че концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване съответно на технически средства, тестове, медицински, химически или химико-токсикологични изследвания. По аргумент от чл. 2,ал.1 при извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по [Закона за движението по пътищата](#) разпореджения и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. Неизпълнението на задължението по ал. 1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава. В чл.5 на Наредбата е доуточнено, че при наличие на външни признаци, поведение или

реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване. Резултатът от проверката за употребата на наркотични вещества или техни аналози с тест се попълва в протокол за извършване на проверка за употребата на наркотични вещества или техни аналози, изготвен в три екземпляра по образец съгласно приложение № 2, като първият екземпляр остава за органа, извършил проверката, вторият се прилага към талона за изследване, а третият се предоставя на водача. Контролният орган връчва на лицето срещу подпис талона за изследване, като вписва- мястото, където да се извърши установяването, срока на явяването - до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване, и до 120 минути - в останалите случаи. Крайният срок за явяване на лицето се определя от контролния орган в зависимост от отдалечеността на мястото за извършване на установяване с доказателствен анализатор или на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване и възможността за ползване на обществен или друг превоз за отиване до него. Съгласно чл.15,ал.7 от Наредбата отказът на лицето да бъде изследвано се отразява от медицинския специалист по чл. 12, ал. 1 в амбулаторния журнал на лечебното заведение и в протокола по чл. 14, ал. 2, като се удостоверява с подписа на изследваното лице.

Определеният в Наредбата срок за явяване в съответното лечебно заведение е с цел да се осигури бързото явяване на лицето за медицинско изследване и най- вече пробата да бъде взета максимално бързо, за да отчете реални резултати, като в случая въпреки, че в Талона липсва краен час за явяване на касатора за медицинско изследване, той се е явил на дата 10.02.2022 година в 21,40 часа във ВМА, като Талонът му е връчен в 21 часа, но той отказал да даде кръвна проба, а отказът е оформен по реда на Наредбата.

Правилен е изводът на СРС, че нарушението е доказано по несъмнен начин, което сочи на правилно ангажирана административно- наказателна отговорност на касатора.

След като нарушението е доказано,то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение,подбудите за извършването и е наложил санкции-лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца/ което и равнозначно на 2 години и глоба в размер на 2000 лева- в границите на закона/ при съобразяване с обстоятелството,че санкцията е с изрично установен размер/ определена е в абсолютен размер.Така определените наказания са справедливи и съответни на извършеното нарушение,и ще допринесат за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.

Като е достигнал до тези правни изводи,СРС е постановил едно правилно решение,което следва да бъде оставено в сила в обжалваната част, а предявената срещу него жалба – отхвърлена.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на процесуалния представител на касатора ,че понятието,, незаконсъобразност“ на съдебното решение,,е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните

решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения, постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията, визирани в чл. 348 от НПК. На второ място, понятието „незаконосъобразност“ е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за разноски и не е представляван от юрисконсулт.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 и ал. 3 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 2101/04.05.2023 година, постановено по н.а.х.д. № 3699/2023 година по описа на СРС, 105 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.